

Cu zvonuri vestind primăvara

Gabriel Cristea

Hipnoticii zori în purpură-mbracă
altarul din curgerea lunii;
La schitul uitat se zbate o toacă
smulgând din visare gorunii.

Explozii de muguri se-aud prin livezi,
țâșnește lăptoasa lumină;
Din măguri se rup mișcătoare cirezi;
Mesteceni pioși se înclină.

Alaiuri de melci se preling pluvial
pe degete lungi de răchită;
Răsuflet de vânt se răscoală floral;
Și stoluri se cern ca prin sită.

Răstimpuri străvechi, de soare-răsare,
cu zvonuri vestind primăvara,
tăcutul nisip își curg prin izvoare;
Și-n piatra ce macină moara...